

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Bruntále rozhodl v hlavním líčení konaném dne 30. 11. 2015 v senátě složeném z jeho předsedkyně Mgr. Jany Janečkové a přísedících Jarmily Kročilové a Petra Gazdy

t a k t o :

Obžalovaný

J. B. ,

nar. XXX v XXX, OSVČ, trvale bytem XXX, okres XXX,

je v i n e n ,

že

1) v přesně nezjištěných dnech od podzimních měsíců roku 2010 do 2. 11. 2013 v XXX, okres XXX, v rodinném domě č. XXX v různých místnostech opakovaně pravidelně fyzicky napadal a psychicky týral svou družku M. B., se kterou žil ve společné domácnosti, a to často i před nezletilým synem, tuto slovně urážel, ponižoval ji, snižoval její sebevědomí, zakazoval styk a kontakt s rodinnými příslušníky, což se stupňovalo až do doby posledního fyzického napadení, kdy poškozená opustila společné bydlení, v době kdy byl doma, jí bil dlaní i obden, přičemž zvláště hrubým způsobem si počínal zejména, když:

- dne 10. 10. 2010 v místnosti kuchyně poškozenou uchopil jednou rukou za krk, silou s ní narazil na zárubně dveří, zde ji i nadále držel v oblasti krku a přiškrcoval, vyčítal jí poškození podlahy, úchop uvolnil až po příchodu

nezletilého syna L., nar. XXX, který křičel a plakal, poškozená upadla na zem, po čtyřech se s bolestí hlavy doplazila do ložnice, ulehla na postel, další čtyři dny ležela a spala, aniž by vyhledala lékařské ošetření,

- v přesně nezjištěný den počátkem roku 2011 vyžadoval, aby poškozená vykonávala úkony, které jí nařídil, a když se snažila ohradit a odmítla, uchopil ji za krk, začal škrtit se slovy „ty víš hovno, co já musím všechno stihnout, ty jsi mimo, tak drž hubu a dělej“,
- v přesně nezjištěný den v letních měsících roku 2011 požadoval po poškozené, aby vzbudila nezletilého syna, když odmítla, opětovně ji uchopil oběma rukama za krk, narazil na zeď, rdousil až do doby, kdy se jí ze slabosti podlomily nohy, a upadla na podlahu, v následujících dnech po návratu ze zaměstnání ji udeřil rukou do obličeje proto, že nestáhla žaluzie,
- dne 20. 3. 2012 ji rukama strčil do těla, natlačil na zeď, jednou rukou uchopil za krk a druhou ji udeřil do obličeje a způsobil jí poranění nad levým okem, pro bolest hlavy a zvracení poškozená následující den vyhledala lékařské ošetření,
- dne 2. 6. 2012 udeřil poškozenou pěstí do žeber, až upadla na podlahu, špatně se jí dýchalo, takže vyhledala lékařské ošetření bez dalšího výraznějšího léčení,
- v přesně nezjištěný den v průběhu vánočních svátků roku 2012 opakovaně udeřil poškozenou pěstí do obličeje, urážel ji a vyčítal, že „kurví vánoce jemu i synovi“, po pádu na zem ji dále bil pěstí do rukou a nohy a v závěru ji kopl do nohy, kdy poškozená lékařské ošetření nevyhledala,
- dne 20. 8. 2013 bezdůvodně udeřil poškozenou pěstí do zátylku, až ztratila vědomí, probírala se na podlaze, byla otřesena, pro bolest měla problém se postavit na nohy a bolest v zátylku pociťovala dalších 14 dnů, aniž by vyhledala lékařské ošetření,
- dne 2. 11. 2013 v kuchyni uchopil poškozenou za rameno, tuto si otočil k sobě, uchopil za krk a silou rdousil, až upadla na podlahu, bosou nohou jí šlápnul do oblasti břicha a vyhrožoval jí, že nezletilého syna si nikdy neodvede, i kdyby ji měl zabít, kdy poškozená následně vyhledala lékařské ošetření a pro podvrtnutí krční páteře i zhmoždění břišní stěny byla léčena po dobu přibližně dvou týdnů,

přičemž vzhledem k opakovaným brutálním fyzickým a dlouhodobým psychickým útokům ze strany obžalovaného, poškozená s nezletilým synem opustila společné bydlení, avšak dosud trpí stavy úzkosti, poruchou přizpůsobení, vyhledala odbornou pomoc, má obavy z obžalovaného a kontakt s ním probíhá pouze v přítomnosti třetí osoby,

t e d y týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu,

2) dne 15. 8. 2014 v XXX, okres XXX, na chodbě rodinného domu č. XXX při vyřizování společných záležitostí, kdy poškozená M. B. stála u vchodových dveří, tuto za ruku vtáhnul dovnitř a dveře za ní zavřel, nejprve jí sdělil, že jej vzrušuje a požaduje sex, po odmítnutí poškozenou k ní přistoupil, začal jí svlékat oblečení, opakovaně jí stahoval ramínka od podprsenky a trička, která si zpět upravovala, snažil se jí obnažit prsa, rozepínal pásek od kalhot, sahal do kalhotek, tlačil ji ke schodům vedoucím do horního patra a držel za ruku, stále vyžadoval sex, po opakovaném odmítnutí na její nesouhlas nereagoval, nakonec si sedl na schody, stáhnul si trenýrky, kdy měl již ztopořený penis, přes její nesouhlas a hlasité volání, aby svého jednání zanechal, ji přiměl k tomu, aby mu pohlavní úd třela rukou, což poškozená z obavy z případného dalšího fyzického napadení po dlouholetých zkušenostech s obžalovaným učinila, až do výronu semene obžalovaného,

t e d y jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží,

3) dne 26. 4. 2015 kolem 09.00 hodin v XXX, okres XXX, před rodinným domem č. XXX v rámci předávání nezletilého syna L., nar. XXX, zpět poškozené M. B., po předchozím hovoru o budoucnosti nezletilého syna po ukončení jejich soužití, kdy poškozená nabídla obžalovanému společné sezení v ATM Centru (Fond ohrožených dětí) a uzavření dohody, jí sdělil, že „jestli chce nějakou dohodu, aby vše stáhla a uvědomila si, že mu hrozí až 8 let a právníci jej stáli již 100.000 Kč, a pokud to nestáhne, tak ihned podá trestní oznámení na jejího otce s tím, že má spoustu fotek, videí a SMS z jejich společného soužití v XXX, a ona nemá nic“,

t e d y jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, a spáchal takový čin na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti,

č í m ž s p á c h a l

v bodě 1)

zločin týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, odst. 2 písm. d) trestního zákoníku,

v bodě 2)

zvlášť závažný zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku,

v bodě 3)

zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. e) trestního zákoníku,

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 185 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 3 (tři) roků.**

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému výkon trestu **podmíněně odkládá** na zkušební dobu v trvání **4 (čtyř) roků** za současného vyslovení **dohledu**.

O d ů v o d n ě n í :

Skutkový děj v bodě 1) soud zjistil z výpovědi svědků M. B., A. B., S. B., M. F., L. D., M. B. a M. B., z výpovědi znalců, ze znaleckých posudků, z listinných materiálů a částečně i z výpovědi obžalovaného.

Obžalovaný J. B. při prvním hlavním líčení odkázal na svoji výpověď z přípravného řízení, kdy obžalovaný nejprve zcela popřel, že by se dopustil žalované trestné činnosti. Uvedl, že od doby otěhotnění jeho přítelkyně M. B., začala být tato někdy o vánocích 2007 nervózní a vznětlivá. V těhotenství mívala problémy s nízkým krevním tlakem, tak ji musel občas „proplesknout“. Poškozená bývala unavená, ale vědomí neztrácela. Po porodu syna v srpnu 2008 začali bydlet v XXX. Poškozená začala mít depresivní nálady a začaly se u ní objevovat tiky. Obžalovaný již v té době býval často pracovně mimo domov. Na jaře 2009 prodělal jejich syn šestou nemoc, byl i v nemocnici. Poškozená byla poté ještě více úzkostlivá a v péči o syna až přehnaně pečlivá. Tiky se jí také zhoršily. S ohledem na menší prostor v XXX se spolu dohodli na rekonstrukci bydlení v XXX, u rodičů obžalovaného, s čímž započali v roce 2010. V tomto roce se již oba dva více hádali. Poškozená bývala hašteřivá a obžalovaný ji musel okřikovat. Poškozená v jarních měsících přibrala 10 kg, což přičítala nemoci štítné žlázy. Prohlubovaly se u ní deprese. Jednou se v létě pohádali při mytí nádobí, obžalovaný ji začal „tlumit“. Tomu se poškozená bránila a snažila se jej udeřit. Obžalovaný ji však chytil za ruce a dal jí facku. Po této facce se poškozená rozbřečela, odběhla do koupelny a zamkla se tam. Po chvíli odemkla, ležela na zemi na ručníku a plakala. Pak přišla její matka a povídaly si. Obžalovaný pak zjistil, že poškozená řeší deprese léky a za své jednání se jí omluvil. Na podzim 2010 se pak po hádce s otcem poškozené všichni přestěhovali do ještě nedodělaného bytu v XXX. V tomto roce se již pouze slovně hádali. Od počátku roku 2011 začal obžalovaný jezdit do Německa na třítydenní cykly a týden býval doma. Jejich syn L. začal v září 2011 navštěvovat mateřskou školu a také angličtinu v XXX, kam měla poškozená syna vozit. Obžalovaný si nevybavil žádné fyzické útoky, pouze slovní hádky mezi nimi v roce 2011. V roce 2012 spolu s poškozenou řešil její další pracovní uplatnění po mateřské dovolené. Přemýšlela o včelaření či pěstování česneku. Dne 20. 3. 2012 při návratu z autoservisu začala poškozená telefonovat místo vykládání nákupu z auta. Obžalovaný jí to vyčetl, vytrhl jí telefon z ruky a hodil jej do rohu místnosti. Poškozená se po něm začala sápat a obžalovaný jí dal facku. Poškozená pak odnesla věci do domu a večer se vzájemně omluvili. Dne 2. 6. 2012 jej poškozená nečekaně při přípravě oběda kousla do levého ramene. Obžalovaný jí zato dal ránu loktem do břicha nebo žeber, což byla jeho obranná reakce. O tom, že poškozená následně vyhledala lékařské ošetření, se dozvěděl až z trestního spisu. V létě 2012 začala poškozená pracovat na třísměnný provoz v XXX u XXX. Dne 23. 12. 2012 se s poškozenou pohádal ohledně bramborového salátu. Pak odjela poškozená do zaměstnání a následujícího dne se pohádali u zdobení stromečku. Při tom došlo mezi nimi ke strkanici. Obžalovaný začal poškozenou vytlačovat z pokoje, ona se bránila a obžalovaný jí dal facku, po které se poškozená rozbřečela a odešla do

koupelny. V roce 2013 mu někdy v únoru poškozená napsala sms zprávu, že má všeho dost a nejrady by od něj odešla. Někdy v květnu 2013 mu poškozená po noční směně ukazovala podlitiny na předloktí a žebrech, které jí způsobil nějaký klient. Napadena měla být i nějaká její kolegyně. V červnu 2013 se obžalovaný s poškozenou pohádal ohledně e-mailu k jejich dovolené. Při hádce k napadení nedošlo. Dne 13. 7. 2013 se s poškozenou opět pohádal ohledně peněz. Syn L. byl v té době v mateřské škole. Obžalovaný nechtěl akceptovat chování poškozené, a proto jí řekl, aby opustila dům. Poškozená si sbalila věci, nechala je v domě a do večera někam odešla. Pak se vrátila s tím, že nemá kam jít. K žádnému násilí nedošlo. Obžalovaný popřel, že by poškozenou dne 20. 8. 2013 doma napadl. V ten den slavil jeho syn narozeniny. V době od 14.30 do 17.00 hodin byli u nich rodiče poškozené. Poškozená jela potom do práce na noční směnu a nebyla nijak zraněná. Dne 2. 11. 2013 se vše odehrálo v kuchyni. Obžalovaný přijel ráno z Polska a poškozená mu začala vyčítat, že se jim nevěnuje a mohl by pohlídat syna. Poškozená uvedla, že se jí v XXX nelíbí a chtěla odejít i se svými věcmi. Chtěla si s sebou vzít i syna. Obžalovaný ji chytil pravou rukou za krk a chtěl, aby byl již klid. Poškozená mu řekla, že odchází a obžalovaný se ohnal pravou rukou a jakoby zatlačil a žduchl do poškozené. Ta spadla na zem poté, co zavadila o židli. Obžalovaný, jak před ní ustupoval, tak na ni spadl, a to do oblasti jejího břicha. Obžalovaný pak odešel do vedlejší místnosti uklidnit syna a po návratu pomohl poškozené vstát a doprovodil ji do koupelny. Poškozená pak odešla z domu s tím, že jde dát prádlo do pračky ve sklepě. Následně pro obžalovaného přijeli policisté.

U hlavního líčení konaného dne 30. 11. 2015 obžalovaný v závěrečné řeči uvedl, že své dosavadní kroky hodnotí jako nesprávné. Ještě před prvním hlavním líčením začal navštěvovat psycholožku, s níž všechno konzultoval. Rozhodl se vyměnit obhájce, když jeho dřívější postupy nebyly vhodné. Pokud jde o obvinění v bodě 1), pak obžalovaný uvedl, že beze zbytku cítí svoji vinu. Pochopil, že se potkal s nesprávnou družkou s ohledem na rozdílnost jejich povah. Za své jednání se alespoň v závěrečné řeči své družce a synovi omluvil s tím, že se takto již do budoucna chovat nechce.

Poškozená M. B. soudu podrobně popsala průběh jejich společného soužití. Uvedla, že již při soužití v XXX se obžalovanému pořád něco nelíbilo. Měl spory s jejím otcem a ona byla jako mezi dvěma mlýnskými kameny. Obžalovanému se nelíbili lidé v XXX a neměl rád ani její kamarádku. K prvnímu napadení došlo ještě koncem roku 2007, kdy jí dal první facku, protože vyjádřila svůj názor. Další byla někdy v únoru nebo březnu 2008, když se zastala jejího otce. Byla to silná rána s rozmachem. Svědkyně z toho byla v šoku. Utekla do koupelny, lehla si na zem na ručníky a začala brečet. Přišla za ní její matka, které se svěřila a poprosila ji, aby si to nechala pro sebe. V době těhotenství nebyval obžalovaný moc doma, pracoval v zahraničí. První dva roky po narození syna ještě byly dobré. Obžalovaný ji většinou urážel jen kvůli vaření a tikové poruše. Horší chování bylo až v době, kdy se přestěhovali do XXX. Stěhování proběhlo v září nebo říjnu 2010 narychlo, protože na ni obžalovaný naléhal kvůli plísni v ložnici. Kolem 10. 10. 2010 měli oba dva jít na narozeniny její kamarádky K. Š.. Obžalovaný si však předtím všiml, že lednička není rovně, spravil ji a přitom udělal v podlaze díru. Začal jí nadávat, že je to kvůli tomu, že se narychlo stěhovali. Chytil ji pod krk a narazil ji na zárubeň dveří, kde ji nějakou dobu držel. Pak ji pustil a svědkyně sjela na zem, do podřepu a po čtyřech z místnosti odešla. Strašně ji bolela hlava. Došla až do ložnice, kde usnula. Dále si

jen matně pamatuje, že ji obžalovaný budil a útržkovitě si pamatuje i oslavu. Od K. se dodatečně dozvěděla, že na oslavě omdlela. Svědkyně byla střízlivá a výpadky paměti nikdy předtím neměla. Obžalovaný se jí za své jednání tehdy ani nikdy poté neomluvil. Maximálně se jí zeptal, jak jí je. Od počátku roku 2011 ji obžalovaný různě slovně urážel (například za menší kousky zeleniny v polévce, že málo chodí se synem ven a že je špatně oblékaný). Svědkyně se snažila dělat však tak, jak chtěl obžalovaný, aby měla klid. Když měla svědkyně jiný názor, než obžalovaný, tak ji hned chytil pod krkem a začal ji škrtil. Říkal přitom, že ona ví hovno, co on všechno musí stihnout. Buď ji přitom byl, nebo ji škrtil. Škrcení bylo častější. Počátkem roku 2011 byly jeho útoky asi co třetí den. Hlavně jí vyčítal její tikovou poruchu. Když se poškozená bránila, obžalovaný své násilí ještě zvyšoval. Poškozená proto pochopila, že se to jejím odporem jen zhoršuje a raději se nebránila. Obžalovaný často opravoval její češtinu, přerušoval ji v mluvení a odcházel, když mluvila. Svědkyně vaří od svých 12 let, ale z obžalovaného měla strach, aby jí nevyčítal, co a jak vaří. V létě 2011 chtěl jít obžalovaný ven se psy a poručil jí, aby šla vzbudit syna. Svědkyně jej budit nechtěla, tak ji obžalovaný zase přitlačil pod krkem ke zdi a vyčítal jí, že syna nepřipravila. Svědkyně neví, jak dlouho ji držel, ale po nějaké době již cítila malátnost. Měla potom červené skvrny pod krkem. V bezvědomí nebyla, ale hlava se jí točila. Pod krkem ji také obžalovaný chytil proto, že po jeho návratu z práce nebyly zatažené žaluzie. V březnu 2012 přijeli z výletu a nákupu a hned po příjezdu jí volala její matka. Svědkyně s ní telefonovala u botníku a obžalovaný chtěl, aby vzala nějakou krabici. Svědkyně řekla, aby chvíli počkal. Na to vzal obžalovaný telefon a švihl s ním o schody. Svědkyni přitom ujelo vulgární slovo. Obžalovaný ji opět chytil pod krkem a narazil s ní o zeď. Přitom jí ještě pěstí druhé ruky vpálil nějak z boku. Bolela jí pak hlava a měla něco na levém oku. Z koupelny pak potají volala z druhého telefonu své švagrové M., že ji zbil. Na její radu si zranění vyfotila. Večer se pak k nim staval její bratr i se švagrovou. Následně se nechala svědkyně ošetřit u MUDr. Šulyho, který chtěl celou událost nahlásit na policii. Svědkyně měla strach, že by přišla o svého syna, jak jí vyhrožoval obžalovaný, a proto zašla na ošetření k MUDr. Maláčovi. Lékařskou zprávu si svědkyně uschovala k matce, aby ji obžalovaný nenašel. Švagrová ji již dříve nutila, aby zašla k lékaři. Při návštěvám před nimi ale nikdy k žádnému napadení nedošlo. Dne 2. 6. 2012 ji napadl obžalovaný v kuchyni. Pěstí ji praštil do žeber, již ani neví, proč. Nemohla potom dýchat a spadla na zem. Byla to sobota, tak k lékaři zašla až v pondělí. Nafotila si zranění pod levým prsem na hraně hrudníku. Lékař jí řekl, že má pohmožděná žebra a že to již příště bude hlásit na policii. Svědkyně to však řešit nechtěla, protože nechtěla přijít o syna. Obžalovaný jí tím vyhrožoval a chtěl jí dostat do blázince. Také něco věděl na podnikání jejího otce. Útoky obžalovaného se sice stupňovaly, ale svědkyně si říkala, že to ten týden vždycky vydrží, když je pak 3 týdny pryč. Vadilo jí, že napadání byl přítomen i jejich syn. Svědkyně byla ve stresu a zhoršovala se i její tiková porucha. Dávala si vinu sama sobě, že jej zřejmě svojí poruchou vyprovokovává. Na Vánoce 2012 pekla s kamarádkou L. F. perníčky, což dopředu obžalovanému hlásila. Když pak chtěla perníkové ozdoby dát na stromek, tak do ní začal obžalovaný bouchat pěstmi a rvát, že „kurví dítěti vánoce“. Svědkyně začala před obžalovaným couvat, upadla a on si dřep nad ní, bouchal ji do ruky, paže a do nohy. Pak se postavil a kopl ji do stehna. Syn u toho strašně brečel, tak ho odvedl pryč. Večer šla ukázat svědkyně modřiny L. a M. F.. K lékaři nešla, protože by to již oznámil. Před dnem 20. 8. 2013 svědkyně smskou oznámila obžalovanému, že chce na narozeniny syna pozvat své rodiče. Před příjezdem rodičů jí obžalovaný oznámil, že nemá čas a odjíždí. Pak k ní přistoupil, pěstí ji bouchl do zátylku a svědkyni hned

začaly brnět prsty a nohy a upadla. Nějakou dobu ležela a probrala se, až jí syn podával polštář. Nemohla se potom postavit, byla jak praštěná. Nebyla schopna ani přichystat pohoštění pro rodiče. Její matka si myslela, že je opilá. Svědkyně šla přítom po oslavě na noční směnu. V práci poprosila L. D. o ošetření a na noční službě byla pod dohledem druhé sestry. Svědkyně pak cítila potíže asi 14 dní až 3 týdny. K poslednímu napadení došlo 2. 11. 2013. Předcházel tomu spor o hlídání jejich syna, kdy si zřejmě tzv. přisadil na ni bratr obžalovaného. Obžalovaný na to přijel nečekaně z Německa již 1. 11. v noci. Ráno jí pak řekl, aby nechala ležet klíče a vypadla z domu. Svědkyně nechtěla odejít bez syna. Svědkyně šla sbalit věci, a když chtěla odvést syna, tak se postavil obžalovaný a otočil si ji ramenama k sobě. Svědkyně couvala, upadla a narazila si zadek. Zůstala ležet a obžalovaný do ní bouchal pěstmi do obličeje a říkal, že děcko z domu neodvede, kdyby ji měl zabít. Syn se na to díval a brečel. Svědkyně potom odběhala do koupelny a šla si sednou na schody ven, protože jí nebylo dobře. Přitom napsala sms zprávu panu F., že ji manžel znovu napadl. Svědkyni se točila hlava. Obžalovaný ji pak odtáhl do ložnice, aby si lehla. Předtím, když ležela na zemi, tak jí šlápl na břicho. Svědkyně z ložnice odešla pod záminkou praní prádla. Místo toho však utekla k F., kde již byla policie.

Svědčce A. B. (matka poškozené) soudu sdělila, že v době, kdy u nich obžalovaný s poškozenou bydleli, našla jednou svoji dceru v koupelně. Ležela na ručníku na zemi a říkala, že jí dal obžalovaný facku. Nechtěla, aby se to dozvěděl otec. Bylo to v době, kdy byla poškozená těhotná. Podruhé si všimla něčeho, když se v roce 2010 oba vraceli z narozenin u Š.. Tehdy u nich spát neměli. Dcera byla nějaká divná a nemluvila. Svědkyně se ptala obžalovaného, co jí udělal, ale on vše zapřel. Dcera si šla hned lehnout, bylo jí asi špatně. Viditelné zranění neměla. Dcera si jí již ani nestěžovala, vždy jí říkala, aby to neřešila. Někdy v roce 2012 se u ní chtěla svědkyně stavit, ale dcera si to nepřála. Svědkyně se právě proto zastavila a viděla, že dcera má monokl pod okem. O původu se s ní ale bavit nechtěla. Nikdy si dcera nestěžovala, že by ji někdo napadl v práci. Svědkyně po ní chtěla, aby si našla byt a odstěhovala se od obžalovaného. Dalšího případu si svědkyně všimla na narozeninách vnuka v roce 2013. Tehdy jí připadala dcera jako opilá, přítom šla na noční. Viditelné zranění na ní žádné nebylo. Od vnuka se svědkyně dozvěděla, že obžalovaný její dceru bil. Svědkyně mu poradila, aby příště utíkal pro dědu. Vnuk to při příštím případě udělal, ale děda nikam nešel. Svědkyně měla již dávno podezření na obžalovaného a vyjádření vnuka jí to jen potvrdilo.

Svědce S. B. (otec poškozené) soudu sdělil, že se obžalovaný začal k jeho dceři jinak chovat po narození jejich syna L.. Byl svědkem toho, když ji třeba silně chytil za ruku a zmáčkl, až vykřikla. Byl bezcitný. Když se odstěhovali do XXX, navštívil je jen dvakrát, a to v souvislosti s narozeninami vnuka. V prvním případě se s obžalovaným ani neviděl, protože byl celou dobu ve sklepě. Při druhých narozeninách při jejich odchodu pleskl obžalovaný L. rukou přes ucho kvůli psovi. Byla to velká rána a svědek mu hned začal nadávat. Bylo to o narozeninách v roce 2013. Dcera (poškozená) se mu tehdy vůbec nelíbila. Byla nějaká divná, ale svěřovala se jen matce. Svědek přesto při odchodu řekl obžalovanému, aby už na jeho dceru nechytal a nedovoľoval si na ni. Obžalovaný se mu jen vysmál. Když jeho dcera od obžalovaného odešla, měla modřinu na krku a na obličeji. Dále svědek uvedl, že si všiml, že k nim dříve jezdila dcera z XXX tajně. Pokud jí obžalovaný volal, vymýšlela si do telefonu, že je někde jinde. Měla zakázané k nim jezdit. Jeho dcera trpí tikem, který se po porodu začal zhoršovat. Když se dcera od obžalovaného

odstěhovala, svěřil se mu vnuk, že ji obžalovaný bil a kopal do ní. Od obžalovaného také vnuk slyšel, že nemusí maminku poslouchat, protože je jen ženská. Vnuk se zpočátku choval k poškozené hrozně. Třeba si i do ní kopnul, nebo používal vulgární výrazy, které slyšel od obžalovaného. Vždy, když se mu něco nelíbilo, tak kopíroval chování obžalovaného. Trvalo asi půl roku, než se jeho chování zlepšilo.

Svědék M. F. soudu sdělil, že se poznal s poškozenou v době, kdy vodila syna do školky. Možná to byl školní rok 2011/2012. Jednou se ve školce L. dožadoval toho, aby jej vzal domů, protože doma obžalovaný bije jeho maminku. Byl hysterický a svědek se mu to snažil vymluvit. Při následném setkání se na událost zeptal poškozené, která se mu svěřila, že ji obžalovaný trestá, když něco provede. Svědek nabídl poškozené služby své advokátky. Její koncipient sepsal pro poškozenou trestní oznámení a svědek naléhal na poškozenou, aby se odstěhovala a nenechávala to zajít dál. Poškozená se bála od obžalovaného odejít, protože jí vyhrožoval tím, že zničí její rodinu (zřejmě se jednalo o nějaký podvod s DPH). Na chování poškozené bylo vždycky poznat, jestli je obžalovaný doma, nebo má zrovna přijet. Jednou si svědek všiml u poškozené modřin na ruce. Jednou přišla zbitá, když měli jít na půlnoční mši. Bylo na ní vidět, že má strach a nechce záležitost řešit. Při posledním případě mu poslala poškozená smsku, jestli by ji neodvezl do nemocnice, protože ji obžalovaný znovu zbil. Nechtěla volat policii, ale protože dlouho nešla, zavolal policii svědek. Poškozená přicházela právě při příjezdu policie. Měla na sobě otisk na obou tvářích a na krku. Když ji prohlížel lékař, všiml si svědek i otisku na břiše. Chování obžalovaného a jeho násilí sledoval svědek zprostředkovaně asi rok a půl. Násilí se podle něj stupňovalo a vždycky bývalo horší kolem Vánoc.

Svědčyně L. D. soudu sdělila, že poškozená občas chodila do práce s modřinami na obličeji, krku, rukou a nohách. Na pracovišti se proslýchalo, že ji partner doma bije. V jednom případě ji poškozená přišla vystřídat na směnu, byla celá ubrečená a říkala, že ji partner zbil. Snad měla být i v bezvědomí, než ji našel její syn. Svědkyně posílala poškozenou k lékaři, ale ta to odmítla. Stěžovala si na krční páteř a byla rozrušená. Viditelné zranění na ní žádné nebylo. Modřin na těle poškozené si svědkyně všímala po celou dobu jejího pracovního poměru. Svědkyně se jí nechtěla na nic vyptávat. Když pak poškozené radila, aby od obžalovaného odešla, poškozená sdělila, že by potom přišla o syna. Obžalovaný jí tím měl vyhrožovat. Svědkyně uvedla, že neví o žádném případě, kdy by poškozenou napadl nějaký z pacientů.

Z výpovědi svědka M. B. (bratra poškozené) soud zjistil, že problémy byly až poté, co se obžalovaný s poškozenou přestěhoval do XXX. U poškozené se změnil její psychický stav. Byla utrápená, zestárla, objevily se u ní tiky. Jednou si u ní všiml, že má něco s rukou. Poškozená mu řekla, že se zranila. Přitom vypadala, jako by chtěla brečet a objímala jej. Z toho svědek poznal, že s poškozenou není něco v pořádku. Později se svědek od své přítelkyně dozvěděl, že se jí jeho sestra svěruje ohledně napadání obžalovaným. Poškozená sama se mu svěřila s tím, že si obžalovaný nepřeje, aby jezdila za rodiči do XXX. Později mu řekla, že „už to nedává“ a bylo by lepší, kdyby umřela. Jednou jela jeho přítelkyně s poškozenou po napadení obžalovaným na ošetření do nemocnice. Na mobilním telefonu svědek viděl zranění své sestry. Jednalo se o monokl. Svědek vyzýval sestru, aby se vrátila bydlet k rodičům, ale to odmítala s tím, že by ji obžalovaný zničil. Pak už se tedy do ničeho svědek nemíchal.

Z výpovědi svědkyně M. B. (švagrové poškozené) soud zjistil, že již v roce 2010 se obžalovaný velmi snažil o to, aby se poškozená s ním přestěhovala do XXX a chtěl, aby mu v tom svědkyně pomohla. Když se narodil L., tak ji i jejího přítele obžalovaný vyhodil z porodnice, „aby měli klid“. I později mu vadilo, že se s poškozenou navštěvovaly. V roce 2010 se jí poškozená svěřila, že jí dává obžalovaný určité příkazy pro dobu, kdy byl v zahraničí. Obžalovaný musel mít všechno nalajnované a vyžadoval pravidelný řád, hlavně ve vztahu k péči o syna. Na podzim 2010 se oba odstěhovali do XXX, kam svědkyně za poškozenou jela až po několika měsících. Poškozená změnila styl oblékání, malovala se a navštěvovala dietoložku, protože jí obžalovaný vyčítal, že je tlustá. Poškozená byla nervózní a zmiňovala se o incidentu kvůli rýze v podlaze kuchyně. Obžalovaný ji měl uhodit, protože prý za tu rýhu mohla. Také ji při tom tlačil na zárubeň dveří. Poškozená z toho byla v šoku a nechápala, proč to udělal. Obžalovaný jí také organizoval volný čas a říkal, že má chodit cvičit. Dne 25. 12. 2010 se jí poškozená na návštěvě svěřovala s tím, že se s obžalovaným předchozí den pohádali. Matka poškozené ji však zarazila s tím, aby měli klid alespoň o svátcích. Bližší okolnosti se tak svědkyně nedozvěděla. V roce 2011 jí poškozená svěřila, že dělá vše tak, jak chce obžalovaný, aby měla klid. Obžalovaný jezdil pracovat do zahraničí, a když přijel, tak chtěl stihnout spoustu věcí a také společné výlety. Když nestíhal, byl nervózní. V létě 2011 obžalovaný poškozené nakázal, aby jela se synem do aquaparku. Svědkyně jela s nimi do XXX, a při cestě zpět si poškozená všimla, že má od obžalovaného zmeškané hovory. Úplně se rozklepala, a když obžalovanému zavolala, řval na ni v telefonu, že je kráva a měla jet do XXX. Na zpáteční cestě byla poškozená rozrušená a měla i problémy s řízením. Doma se potom rozbředla a svěřila se jim, že už nezvládá slovní a fyzické násilí od obžalovaného. Pomoc však ze strachu před obžalovaným odmítla. V září 2011 měla svědkyně vážně nemocného syna v nemocnici a požádala poškozenou o jednodenní hlídání. To jí ovšem obžalovaný zakázal, stejně jako další kontakty s jejich rodinou. Obžalovaný se v roce 2012 vyjadřoval tak, že je poškozená blázen a je blbá. Když se jí něco nelíbilo, vyzýval ji k odchodu s tím, že dítě jí nedá. Někdy v březnu 2012 jí poškozená volala, že je zraněná po útoku obžalovaného. Svědkyně jí poradila, aby si zranění vyfotila. Jednalo se o zranění pravého oka a poškrábanou kůži. K lékaři jet poškozená nechtěla. Teprve po ujištění, že pojedou za známým lékařem, odjeli následujícího dne do XXX, kde se nechaly ošetřit MUDr. Maláčem a lékařskou zprávu uschovaly. Zmíněnému zranění předcházelo to, že poškozená nechtěla odnést nějakou krabici, což obžalovaného vytočilo. K dalšímu napadení pak došlo asi do měsíce. Tehdy musela poškozená vyhledat lékaře sama, protože svědkyně s ní jet nemohla. Lékař však měl poškozené říct, že příště by již musel věc nahlásit policii. V květnu 2012 byla svědkyně přítomna tomu, jak obžalovaný sekýroval poškozenou při stolování. Dokonce si všimla toho, že má své určené místo, kde může u stolu sedět. V roce 2013 měla s poškozenou přerušovaný kontakt, protože se obžalovaný je snažil proti sobě poštvat. V listopadu 2013 jí poškozená požádala, jestli by pro ni nemohla přijet, že má sbalené věci. Přitom brečela. Následně jí volala policie, že obžalovaný poškozenou napadl a aby si přijela převzít jejich syna L.. Poškozená se pak přestěhovala k rodičům do XXX.

Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a z výpovědi znalců MUDr. Milana Karase a PhDr. Heleny Khulové soud zjistil, že poškozená trpí od dětství tikovou poruchou. Jedná se u ní o úzkostnou a

depressivní symptomatologii, poruchu přizpůsobení. Příznaky byly vyvolány dlouhodobě frustrujícím a stresujícím soužitím s obžalovaným. U poškozené lze vyloučit přítomnost závažnější duševní poruchy či choroby a nedochází tak u ní k negativnímu ovlivnění schopností správně vnímat a vypovídat. Znalci neshledali u posuzované známky závislosti či nadužívání alkoholu nebo jiných návykových látek. Poškozená inklinuje k pólu pro verze a jsou zachyceny známky zvýšeného neuroticismu. Má sklon k depresivnímu prožívání a je u ní zvýšená potřeba podpory a porozumění ze strany okolí. Má sklon k závislosti a tendenci k nízké sebedůvěře. Dlouhodobě se cítí jako selhávající a ve vztahu k inkriminované události dominuje neschopnost navodit si pozitivní postoje a dodat si odvalu. Nemá sklon manipulovat s okolím, je výrazně submisivní. Má malou schopnost čelit zátěžovým situacím a prosazují se únikové tendence spolu s pocity bezmoci a beznaděje. Poškozená má dostatečné psychické předpoklady k objektivnímu vnímání, zapamatování a vybavování prožitých událostí a lze vyloučit omyl v důsledku nesprávného vnímání nebo paměti. Jednání obžalovaného se postupně stalo pro poškozenou zdrojem omezení, ponížení a duševního i fyzického utrpení. Násilí se projevovalo zejména uplatněním moci a kontroly ze strany obžalovaného. U poškozené jsou shledány známky dotčenosti nad chováním obžalovaného a rovněž strachu, avšak nebyly zjištěny takové postoje nové kvality, které by signalizovaly tendenci intrikovat nebo uvádět nepravdu v jeho neprospěch. Nebyl shledán motiv msty. Poškozená podala před vyšetřovatelem i před znalci shodnou výpověď, která se odvíjela od skutečných vzpomínek a nese známky prožitého. Výpověď nepostrádá logickou skloubenost. Sdělení jsou umístěna v určitém časovém úseku i prostoru. Výpověď obsahuje informace o vzájemných vztazích mezi obžalovaným a poškozenou. Převažují znaky věrohodnosti sdělení poškozené o prožitých událostech. U poškozené byly shledány známky nahromaděného úzkostného potenciálu, nebyly však zjištěny hysterické rysy. Rovněž nebyly zjištěny znaky lhavosti ani konfabulace. Poškozená trpí tikovou poruchou, která u ní přetrvává již od dětství. Ve snaze tento problém řešit navštívila psychiatra a neurologa. Léčbu však přerušila v důsledku výhrůžek obžalovaného, že ji připraví o syna a nechá ji zbavit svéprávnosti. Jednání poškozené se jeví součástí tzv. syndromu týrané osoby. Zahrnuje ztrátu pocitu autonomie, ztrátu možnosti rozhodovat o sobě samé, o svém jednání, volit mezi různými způsoby chování a jejich důsledky. U poškozené lze shledávat znaky syndromu týrané ženy, a to i v současnosti. Syndrom týrané osoby byl u poškozené jednoznačně vyvolán soužitím s obžalovaným. Prožité traumatické partnerské soužití se u poškozené nerozvinulo v příznaky posttraumatické stresové poruchy. Dlouhodobý stres je náročný na energii poškozené. Kontakt s obžalovaným při předávání syna vnímá jako ohrožující a vyvolává v ní stres.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Zranění poškozené M. B. je zdokumentováno na fotografiích na č.l. 18 (napadení dne 20. 2. 2012), č.l. 19 (napadení dne 2. 6. 2012), č.l. 20 a 251-252. Dle čestného prohlášení L. F. na č.l. 22 nebyla poškozená M. B. dne 24. 12. 2012 před odchodem na půlnocní mši ve své kůži a na dotaz sdělila, že ji doma obžalovaný napadl. Objektivně je pak zdokumentováno lékařskými zprávami zranění poškozené, která byla ošetřena dne 21. 3. 2012 pro zhmoždění očníce vpravo a zhmoždění oblasti čelní a spánkové a zhmoždění pravého ramene. Dále byla ošetřena dne 4. 6. 2012 pro zhmoždění pravé strany hrudníku.

Trestní oznámení vypracované advokátní kancelář JUDr. Rita Kubicová bylo vyhotoveno již dne 3. 5. 2013. Toto oznámení však poškozená nikdy nedatovala a nepodala. První trestní oznámení bylo podáno až po napadení dne 2. 11. 2013 a následném vyhoštění obžalovaného, a to dne 27. 11. 2013 pro pokus ublížení na zdraví. Z lékařské zprávy vyplynulo, že byla obžalovaným zbita do hlavy a břicha. Způsobil jí tak podvrtnutí krční páteře a zhmoždění břišní stěny. Poškozené byl přiložen Schanzův límec a podána analgetika. Obžalovaný J. B. byl dne 2. 11. 2013 vykázán ze společného obydlí na dobu 10 dnů, a to právě pro napadení poškozené M. B..

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Doznání obžalovaného je v souladu s podrobnou a časově i prostorově uspořádanou výpovědí poškozené. Nepřímo pak jednání obžalovaného dokladují výpovědi ostatních svědků i lékařské zprávy a fotografie zranění. Ze závěrů znaleckého posudku je zjevné, že se u poškozené v důsledku jednání obžalovaného vyvinul syndrom týrané osoby a pocity úzkosti zažívá poškozená při kontaktu s obžalovaným dodnes.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný J. B. týral osobu blízkou žijící s ním ve společném obydlí a páchal takový čin po delší dobu, a tímto svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky zločinu týrání osoby žijící ve společném obydlí podle § 199 odst. 1, 2 písm. d) trestního zákoníku.

V jednání obžalovaného soud spatřuje úmysl přímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když obžalovaný věděl, že svým jednáním způsobuje své družce příkoří a své útoky vůči ní stupňoval po dobu více než tří let.

Skutkový děj v bodě 2) soud zjistil z výpovědi svědků M. B., A. B., M. F., A. K., M. B. a M. B., z listinných materiálů a částečně i z výpovědi obžalovaného.

Obžalovaný J. B. uvedl, že toto obvinění považuje za čistý výmysl. Uvedl, že v roce 2014 s poškozenou normálně komunikoval cestou sms zpráv i e-mailů. Dne 10. 8. 2014 jej poškozená požádala smskou o zakoupení pracího prášku v Německu. Současně se domluvili na předání syna L. dne 15. 8. 2014. Obžalovaný se vrátil z Německa dne 15. 8. 2015 kolem 2. hodiny ráno. V 6.45 odjel pro syna do XXX a při dotazu poškozené na prací prášek jí řekl, že tento má v druhém vozidle. Pak obžalovaný odvezl syna do XXX na příměstský tábor a paj domů spát. Okolo 11.00 hodin mu telefonovala poškozená a chtěla se zastavit pro prací prášek. Při scházení schodů mu zapraskalo v koleně, a proto otevíral poškozené vchodové dveře v podřepu a vyzval poškozenou, aby přišla. Poškozená tedy otevřela branku a vstoupila na jejich pozemek. Pak bez problému přišla až do domu, do chodby. V chodbě se bavili o odpoledním programu L. a obžalovaný se pokoušel narovnat. Pak si obžalovaný sedl na schody a snažil se protahovat nohu. Prášek i s aviváží byl nachystaný na botníku, vzadu chodby, u schodů. Poškozená s ním hovořila a začala z chodby odcházet. Obžalovaný si všiml, že tam zapoměla prášek, a proto šel za ní k autu. Poškozená za sebou ani nedověřela branku. Poděkovala mu za prášek a odjela. Obžalovaný v následujících dnech odjel se synem na Slovensko a poškozená s ním normálně komunikovala přes smsky. Rodiče obžalovaného byli dne 15. 8. 2014

v zaměstnání. Poškozená měla oblečené rifle s páskem a asi červené tričko s krátkým rukávem. Obžalovaný celou situaci nakreslil i v náčrtku (č.l. 194).

Svědčce M. B. soudu sdělila, že se s obžalovaným telefonicky domluvila na předání pracího prášku. Když přijela k jejich domu, obžalovaný dřepěl u dveří a říkal, že se nemůže postavit. Svědkyně věděla, že má nějaké problémy s kolenem, a tak šla až ke dveřím. Obžalovaný ji chytil za ruku, vtáhl do domu a zabouchl za ní dveře. Pak jí řekl, že jej strašně vzrušuje a chtěl po ní sex. Poškozená sex s ním odmítla. Obžalovaný jí začal sundávat ramínko u podprsenky a podprsenku. Byl přitom již ve stoje (postavil se ihned po zavření dveří). Svědkyně si vždy snažila ramínko vrátit zpět. Jednou rukou se přitom držela kliky dveří. V otevření dveří jí obžalovaný bránil nohou, kterou dveře držel. Svědkyně mu řekla, že chce odejít, ale obžalovaný se jí pokoušel líbat a rozepínal jí pásek u kalhot. Pak se jí dostal jak do podprsenky, tak i do kalhotek. Svědkyně se proto pustila kliky. Přitom pořád důrazně protestovala proti jeho jednání. Obžalovaný to vůbec nebral v potaz. Sundal si trenky a byl vzrušený. Svědkyně na něj zařvala „nech toho!“, ale on se na ni podíval tak, že z něj dostala strach. Chytil ji za ruku, dotáhl ji ke schodům, kde si sedl do pololehu, přitáhl ji k sobě a požadoval po ní, aby jej uspokojila alespoň rukou. Svědkyně mu ze strachu vyhověla až do jeho vyvrcholení. Vzpomněla si na minulost s obžalovaným a raději mu vyhověla. Cítila se potom jako nějaká špína, jak použitý hadr. Hned vyšla z domu a tam uviděla paní K., na kterou zařvala „dobrý den!“, aby si jí všimla. Chvilí za ní šel obžalovaný s práškem a aviváží. Svědkyně odjela domů a ještě téhož dne se svěřila švagrové M. a paní F.. Svědkyně neměla na sobě žádné zranění, pouze otisk ruky obžalovaného, když ji táhl k sobě. Znásilnění ihned na policii nenahlásila, protože si myslela, že je to zbytečné, když sama nechtíc zničila důkazy (osprchovala se). Navíc celou záležitost vůbec nechtěla řešit, měla toho již dost. Záležitost ohlásila až s tříměsíčním zpožděním, neboť ze strany obžalovaného došlo k dalšímu útoku (vydírání) a svědkyně již jeho chování tzv. nedávala.

Svědčce A. B. soudu sdělila, že tehdy na dceři po příjezdu domů poznala, že by jí chtěla něco říct. Teprve večer se jí svěřila, že byla znásilněna, když se stavila u obžalovaného pro prací prášek. Obžalovaný jí měl nalákat do domu snad z důvodu bolavých zad. Když jí to dcera říkala, byla celá rozklepaná, vyděšená a brečela. Svědkyně se jí proto na detaily nevyptávala.

Svědce M. F. soudu sdělil, že tuto záležitost řešila poškozená s jeho ženou. Bylo to dávno po tom, co již s obžalovaným nebydlela. Svědek slyšel, že měla poškozená uspokojit obžalovaného rukou, a to až do vyvrcholení. Obžalovaný měl poškozenou do domu dostat nějakou léčkou. Bližší podrobnosti však nevěděl. Když se jim poškozená svěřovala, tak u toho plakala. Nesvěřovala se jim ten stejný den, co byla znásilněna. Uváděla, že to již předtím řešila se švagrovou.

Svědčce A. K. (teta obžalovaného) soudu sdělila, že se s obžalovaným nestýkala v době, kdy žil s poškozenou. S rodinou obžalovaného neudrhuje styky již asi 10 let. Svědkyně občas pobývala v domku, který je po jejím otci a sousedí s domem B.. Svědkyně nikdy z jejich zahrady neslyšela hádky či něco podobného. V jednom případě se stalo, že si všimla u domu B. zaparkovaného auta paní poškozené. Po asi 10 až 15 minutách viděla paní poškozenou vyběhnout z domu. Po nějaké době z domu vyšel i obžalovaný a nesl nějaký prášek směrem k autu poškozené. Svědkyně nezaslechla žádný rozhovor mezi nimi, pouze ji poškozená

velmi hlasitě pozdravila, aby si jí svědkyně všimla. Obžalovaný za ní šel normálně, nekulhal.

Z výpovědi svědka M. B. soud zjistil, že se o znásilnění své sestry dozvěděl od své přítelkyně. Obžalovaný měl po jeho sestře požadovat sex.

Z výpovědi svědkyně M. B. soud zjistil, že jí v srpnu 2014 telefonovala poškozená a svěřila se jí se znásilněním. Měla tehdy přijít k obžalovanému, který byl ve dveřích v podřepu a žádal ji, aby za ním šla. Poškozená si myslela, že mu něco je, avšak po příchodu do domu za ní obžalovaný zavřel dveře, začal ji osahávat a nabízel jí sex. Sahal jí pod tričko, do kalhot, rozepínal pásek. Poškozená se slovně bránila a ve stresu vyhověla obžalovanému, který ji nechtěl pustit. Obžalovaný ji chytil za ruku, přivedl ji ke schodům a tam „mu to udělala“ rukou. Pak poškozená vyběhla z domu, kde viděla paní K., kterou hlasitě pozdravila, aby si jí všimla. Obžalovaný jí pak k autu přinesl prášek. Poškozená měla od té doby strach a k obžalovanému již sama nejezdila. O události se kromě svědkyně svěřila ještě L. F. Podle svědkyně poškozená obžalovanému vyhověla ze strachu, a aby ji z domu pustil ven.

Z listinných materiálů soud zjistil následující: Z náčrtku chodby (pořízeného obžalovaným) soud zjistil, že obžalovaný i poškozená se měli v době činu nacházet v postavení, které souhlasí s výpovědí poškozené – obžalovaný na schodech a poškozená před ním. V zádech přitom měla botník, na němž měl stát prací prášek a aviváž. Z dokladu o čerpání nafty bylo zjištěno, že obžalovaný dne 14. 8. 2014 ve 22.38 hodin platil motorovou naftu u čerpací stanice Benzina v Jaroměři.

Soud hodnotil všechny provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný sice zcela popřel, že by se žalovaného jednání dopustil, je však usvědčován zejména výpovědí svědkyně M. B.. Tato velmi podrobně opakovaně shodně popsala událost ze dne 15. 8. 2014. Její výpověď je logická a podpořena řadou nepřímých důkazů, zejména výpověďmi svědků, kterým se krátce po události svěřila. Svědkyně také velmi věrohodně soudu vysvětlila, proč událost ihned nenahlásila na policii. Kromě obvyklého a očekávatelného studu, se kterým se v těchto případech orgány činné v trestním řízení setkávají, zde také hrál roli dlouhotrvající stres jak ze soužití s obžalovaným, tak v té době již i z probíhajícího trestního řízení (bod 1). Poškozená popsala své pocity hlubokého ponížení a frustrace z dané události, avšak s ohledem na probíhající trestní a také opatrovnické řízení, nechtěla zakládat další soudní proces. Ve víře, že se snad jednání obžalovaného po vyřešení již v té době probíhajícího řízení změní k lepšímu a situace se zklidní, rozhodla se událost ze dne 15. 8. 2014 nenahlásit. Navíc, jak sama uvedla, jediný důkaz (sperma obžalovaného) sama v šoku po činu ze sebe smyla. Pro sebe tak vyvodila pouze jediný závěr – v budoucnu již nikdy nebyla s obžalovaným o samotě. Celou věc však nahlásila s určitým zpožděním, když se jednání obžalovaného neměnilo, naopak na ni začal naléhat, aby trestní oznámení stáhla. Současně se stupňovaly i problémy při předávání syna. V rámci probíhajícího trestního řízení navíc obžalovaný vypovídal tak, že tím stavěl poškozenou do velmi špatné pozice, zejména ve vztahu k probíhajícímu opatrovnickému řízení. Pak je zcela pochopitelné, že se poškozená policejnímu orgánu zmínila rovněž o tom, jak se k ní obžalovaný choval v srpnu 2015. Sama to hodnotila slovy, že „už to nedávala“. Soud rovněž hodnotil výpověď obžalovaného, který sice jednání popřel, avšak ještě

s odstupem více než devíti měsíců (20. 5. 2015) si podrobně pamatoval na předmětný den, kdy se údajně vůbec nic nestalo. Popsal i časově chronologicky, co již od noci dělal, co měla poškozená na sobě (mimořádně správně) a o čem se spolu údajně bavili. Je s podivem, že si tak bezvýznamnou událost zapamatoval s takovou jistotou. Jeho výpověď se navíc jeví jako nevěrohodná i ve vztahu k účelu návštěvy. Pokud se oba shodli na tom, že poškozená přijela vyzvednout práci prášek, pak by za situace, že s obžalovaným zapředla krátký rozhovor, po kterém odešla, určitě tento prášek nenechala na chodbě. Poškozená naopak z domu vyběhla bez něj, což potvrdila i svědkyně K.. Prášek s aviváží jí po krátké chvíli zanesl až obžalovaný, který mimořádně neměl žádné potíže s chůzí. Svědkyně K. tak nepřímou potvrdila výpověď poškozené. Pokud jde o námitky obhájce obžalovaného, že si celou záležitost zřejmě poškozená účelově dodatečně vymyslela, pak kromě výše uvedeného je třeba uvést, že k tomu poškozená neměla žádný důvod. Z výpovědi svědkyně K. totiž vyplývá i časové zařazení skutku. Pokud by si poškozená záležitost vymyslela, mohla policii sdělit, že se událost stala v době krátce předcházející jejímu oznámení. I v tomto ohledu tak shledává soud výpověď poškozené jako věrohodnou a uvěřil jí. Přihlédnuto rovněž bylo k závěrům výše citovaného znaleckého posudku, když poškozená nemá žádný zájem na tom, aby obžalovanému uškodila. Její výpověď nese znaky skutečně prožité události.

Jednání obžalovaného bylo posouzeno jako úmyslné ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, když obžalovaný od počátku jednal v úmyslu dosažení sexuálního uspokojení, které mu měla zajistit poškozená. Proti poškozené obžalovaný současně použil násilí, když ji zabránil v odchodu z domu a silou ji donutil k tomu, že mu vyhověla alespoň jiným pohlavním stykem srovnatelným se souloží. Dle ustálené judikatury se jedná o takovou situaci, kdy pohlavní úd muže neproniká do pohlavního orgánu ženy, avšak tato situace je simulována jiným mechanismem – v tomto případě rukou poškozené. S ohledem na prokazatelné vzrušení obžalovaného a jeho dosažení uspokojení dospěl soud k závěru, že žalovaná trestná činnost je třeba v rozporu s podanou obžalobou posoudit jako dokonáný trestný čin, nikoli jako pouhý pokus.

Po vyhodnocení výše uvedených důkazů tak soud dospěl k závěru, že obžalovaný J. B. v bodě 2) jiného násilím donutil k pohlavnímu styku a spáchal takový čin jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží. Zcela tak naplnil zákonné znaky skutkové podstaty zvláště závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku.

Skutkový děj v bodě 3) obžalovaný opět popřel. Uvedl, že skutečně dne 26. 4. 2015 došlo k předání syna L. před jejich domem v XXX. Poškozená si sama nakládala synovy věci do vozidla a obžalovaného na jeho odchodu oslovila a chtěla s ním mluvit ohledně syna. Poškozená mu sdělila, že ji celá záležitost unavuje a vyčerpává a chtěla by se nějak dohodnout. Uvedla, že se nechce soudit a od svého advokáta ví, že by mohla celou věc zastavit. Dokonce navrhla, že by se v budoucnu mohli stýkat a třeba spolu chodit na večere. Obžalovaný toto odmítl a pak se společně bavili o budoucí škole jejich syna. Obžalovaný nakonec odešel a odkázal ji příště na jednání s jeho obhájcem. Obžalovaný si všiml, že ve vozidle seděl otec poškozené, ale po celou dobu nevystoupil z auta a měl zavřené dveře.

Poškozená M. B. soudu k tomuto bodu uvedla, že se při předávání syna v XXX obžalované zeptala, jak se dohodnou na budoucí škole syna, zda bude chodit do XXX či XXX. Obžalovaný s ní nechtěl nic řešit a odkázal ji na AMT centrum. Současně jí řekl, že jestli s ním chce uzavřít prostřednictvím AMT centra nějakou dohodu, musí nejprve všechno proti němu stáhnout. Argumentoval tím, že jej již právníci stáli 100.000 Kč a hrozí mu 8 let vězení. Jestli si je vědoma toho, že když půjde do vězení, tak L. přijde o otce a ona nebude dostávat výživné. Dále jí řekl, že má plno fotek, sms zpráv a videí z doby, kdy společně bydleli v XXX. Poškozená to pochopila v kontextu předchozích vyjádření obžalovaného tak, že má nějaký kompromitující materiál na jejího otce a pokud ona nestáhne trestní oznámení na něj, pak obžalovaný podá trestní oznámení na otce poškozené. Toto jí výslovně i řekl. Poškozená to chápala jako výhrůžku, a proto se obrátila na policii. Obžalovaný pak svoji výhrůžku neuskutečnil. Zmíněný rozhovor mezi nimi proběhl v normální hlasitosti. Přímo u nich nebyla žádná další osoba. Matka obžalovaného byla ve vzdálenosti 5 až 7 metrů a její otec seděl v autě.

Z protokolu o ohledání místa činu na č.l. 442 – 444 a z fotodokumentace soud zjistil, že k jednání mělo dojít na veřejném prostranství poblíž domu č.p. XXX a jeho oplocení, a to v místě křížení veřejné komunikace se silnicí XXX. třídy č. XXX. Z protokolu a zejména z fotodokumentace na č.l. 437 vyplývá, že z tohoto místa je větší vzdálenost k domu, než 7 metrů, jak uváděla poškozená (u domu měla stát matka obžalovaného).

Soud i v tomto bodě hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich vzájemné souvislosti. Obžalovaný sice žalované jednání popřel, je však opět usvědčován výpovědí poškozené. Ohledně její věrohodnosti se soud rozepisoval již výše. Lze snad ještě připomenout, že znalci neshledali u poškozené žádný motiv msty a i následné kroky poškozené tuto skutečnost potvrzují. Poškozená by totiž s ohledem na okolnosti případu byl zřejmě velmi úspěšná, pokud by soud požádala o přiznání nemajetkové újmy. Tuto možnost však poškozená odmítla. Lze proto uvěřit, že podávaná trestní oznámení měla pouze jediný cíl, a to usměrnění chování obžalovaného vůči její osobě. Soud proto i v tomto bodě poškozené její výpověď uvěřil. Výroky obžalovaného jsou uvěřitelné a mají svůj reálný podklad, a to i s ohledem na skutečnost, že těsně před tímto jednáním se obžalovaný účastnil výpovědi na policii (dne 21. 4. 2015), a tedy i jednání se svým tehdejším obhájcem. Je proto pravděpodobné, že se snažil svého obvinění zbavit i tímto způsobem.

Jednání obžalovaného bylo i v tomto bodě posouzeno jako úmyslné, vedené snahou zastavit jeho trestní stíhání. Poškozená přitom byla v postavení svědka v dané trestní kauze a jednání obžalovaného bylo cíleno na změnu její výpovědi. Pokud by obžalovaný svoji výhrůžku uskutečnil, pak by vznikla těžká újma v podobě trestního stíhání otci poškozené, což by poškozená důvodně cítila jako újmu vlastní.

Za tohoto stavu vzal soud za prokázáno, že obžalovaný J. B. v bodě 3) jiného pohrůzkou jiné těžké újmy nutil, aby něco konal, a spáchal takový čin na svědkovi v souvislosti s výkonem jeho povinnosti. Obžalovaný tak naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, 2 písm. e) trestního zákoníku.

Soud také hodnotil osobu obžalovaného J. B., který se živí jako osoba samostatně výdělečně činná v oboru lesnictví. Dle zprávy z obce obžalovaný pobývá často v zahraničí, do dění v obci se nezapojuje, stará se o svůj majetek a spoluobčanům dává najevo svoji nadřazenost. V opise rejstříku trestů prozatím žádný záznam nemá.

Při úvahách o uložení trestu, zejména pokud jde o jeho druh a výměru, obžalovanému polehčovala jeho dosavadní bezúhonnost a částečné doznání v jeho závěrečné řeči. Obžalovanému naopak přitěžovalo, že se dopustil více zločinů.

Soud ukládal obžalovanému úhrnný trest dle nejpřísnějšího ustanovení, tedy dle § 185 odst. 2 trestního zákoníku, kde je trestní sazba v rozmezí od dvou do deseti let odnětí svobody.

Po zvážení všech výše uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že účelu trestu lze v případě obžalovaného J. B. ještě dosáhnout uložením tzv. výchovného trestu, tedy nespojeného s jeho přímým výkonem. Soud přihlédl zejména k současné situaci, kdy obžalovaný ustal ve svém protiprávním jednání proti poškozené a v důsledku návštěv psychologa zřejmě získal na celou trestnou činnost jiný, objektivnější pohled. Soud rovněž přihlédl k tomu, že se obžalovaný dle dohody stará i o nezletilého syna (každý čtvrtý týden) a řádně platí stanovené výživné. V případě jeho umístění do vězeňského zařízení by tak s největší pravděpodobností nemohl dostát svým vyživovacím závazkům. Obžalovanému tak byl uložen trest v dolní čtvrtině trestní sazby, v trvání tří roků. Uložený trest byl podmíněně odložen na delší zkušební dobu v trvání 4 roků a současně byl nad chováním obžalovaného stanoven dohled probačního úředníka. Povinností obžalovaného bude v průběhu zkušební doby prokázat řádným životem, že šlo pouze o ojedinělé vybočení. V opačném případě soud rozhodne, a to eventuálně již v průběhu zkušební doby, že se podmíněně odložený trest vykoná.

Poučení: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení ke Krajskému soudu v Ostravě prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále, a to buď ústně do protokolu, nebo písemně ve dvojím vyhotovení.

Podané odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku či řízení předcházejícímu.

Bruntál 30. listopadu 2015

za správnost vyhotovení:
Slávka Kašparová

Mgr. Jana Janečková, v.r.
-předsedkyně senátu-